

Újra magyar a nemzeti bank

2013 március 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Érdekl?dés hiányában tegnap elmaradt a piaci összeomlás, mellyel a balliberális elemz?k hetek óta hisztérikusan riogatják a közvéleményt. A kormányf? ugyan Matolcsy Györgyöt javasolta a Magyar Nemzeti Bank élére – de lám, nem történt semmi rendkívüli.

Nem függesztették fel a t?zsdei kereskedést, nem zártak be a bankok, és nem került az ország pénzügyi karanténba.

A nemzetgazdasági minisztert démonizálók utolsó reménysége, a forint árfolyamzuhanása is elmaradt. Fricska, hogy még er?södött is, pedig milyen vészforgatókönyvekkel ijesztgettek! Kiderült tehát, hogy a tárcavezet? teljesítményét ma már egészen másképp ítélik meg a mértékadó közgazdasági körök. Nem, az MSZP ördögplakátjai helyett sokkal fontosabbnak bizonyult az a tény, hogy az államháztartás hiánya évek óta három százalék alatt van, így az ország végre kikerülhet az ellene folyó túlzottdeficit-eljárás alól.

Akik tehát eddig minden követ megmozgattak, hogy apokaliptikus képet fessenek az új jegybankelnök eljövetelér?l, most hadd búsongjanak, itt a hétvége, kipihenik majd ezt a megrázkódtatást is. S?t, Simor András, a jegybank most távozó „független” elnöke is megkönnyebbülhet: végre nyugodtan részt vehet az SZDSZ közeli balliberális rendezvényeken (már hétf?n tiszteletét is teszi egy ilyenen), és mostantól nem kell kínosan feszengenie, ha a szocialista Braun Róbertr?l, Gyurcsány Ferenc volt stratégiai f?tanácsadójáról faggatják. Szép lassan minden a helyére kerül.

Eddig a Nemzetközi Valutaalapnak nyújtott széles kör? szolgáltatást a magyar központi bank (túl széleset is), és akár a magyar törvényeket is felülírva fejezte ki lojalitását a nemzetközi szervezetek felé. Mostantól más lesz a helyzet.

A jegybank a magyar lakossághoz és a nemzetgazdasághoz lesz lojális, nem t?lük lesz független. Hosszú évek óta el?ször nyílik lehet?ség arra, hogy az MNB a kereskedelmi bankok érdekei elé sorolja a magyar gazdaság szempontjait.

Míg Simor András az elmúlt hatéves munkálkodásának egyik legnagyobb eredményeként az IMF–EU óriáshitel-szerz?dés megkötését említette, csak remélhetjük, hogy a jöv?ben ennél fényesebb sikerek is ránk köszönthetnek. Az új jegybanki vezetésnek csak egy szempontból lesz könny? dolga: az eddigi vezetés nívóját nem lesz nehéz felülmúlnia.

Ugyanakkor az MNB tavaly 40 milliárd forintos veszteséget, idén és jöv?re el?reláthatólag 380 milliárd forintos (!) veszteséget termel az eddig megkötött tranzakciók nyomán. A bank aranykészleteinek zömét pedig már Surányi

György elnöksége alatt eladták. Innen kell tehát most indulni, ez a startvonal.

A feladat, hogy a monetáris politika összes lehetséges eszközével ezeket az óriási veszteségeket valamiképp minimalizálják. Mert az nem járja, hogy az egyik oldalon minden forint állami kiadást megnézünk, a másik oldalon pedig számolatlanul ömlik ki a pénz az állami tulajdonú jegybankból. Nem lehet tovább önteni a pénzt a lyukas hordóba. Európa fejlettebb országaiban a központi bankok már évek óta új kottából játszanak, nálunk pedig minden megrekedt az „inflációs célkövetés” szintjén. Be kell látni, nem sikerült, és nem is szabad tovább er?ltetni.

A magas alapkamatokkal csak a gazdaságnak ártottak – az infláció szinte meg sem rezzent, a bankok pedig nagyon jól jártak. Milyen érdekes, hogy amikor a polgári kabinet delegáltjainak szavazataival elkezd?dött a kamatcsökkentés, az infláció is mérsékl?dött! Meg kell érteni: a válság el?tti id?knek vége, ezek az évek már soha nem térnek vissza. Ezért a gazdaságélénkítést szem el?tt tartó, a magyar viszonylatokhoz alkalmazkodó, az eddiginél jóval rugalmasabb, és a más országokban jól m?köd?, új jegybanki politikával lehet csak el?relépni.

Szabó Anna - mno.hu

Ajánló